

J. Kowalski
12.11.08

992700/6131/13/2008/SEn

Warszawa, dnia 29.10.2008 r.

Pan
Krzysztof Gadowski
Poseł na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Biuro Poselskie
ul. Katowicka 24
44-335 Jastrzębie Zdrój

Szanowny Panie Pośle,

W odpowiedzi na wystąpienie Pana Posła dotyczące realizacji ustawy z dnia 6.07.2007 r. o ekwiwalencie pieniężnym z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych uprzejmie informuję, iż Zakład – stosownie do wystąpienia Pana Premiera Waldemara Pawlaka - uzyskał z górniczych oddziałów ZUS informację o rozstrzygnięciach sądów apelacyjnych zapadłych w postępowaniach odwoławczych od decyzji oddziałów, odmawiających przyznania tych ekwiwalentów.

Decyzja
W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Apelacyjnego w Katowicach i w Krakowie - prawo do deputatu węglowego, a tym samym i do ekwiwalentu pieniężnego zachowuje pracownik, który przeszedł na emeryturę lub rentę z przedsiębiorstwa robót górniczych pod rządami Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych z dnia 21.12.1991 r.

Natomiast w odniesieniu do byłych pracowników przedsiębiorstw robót górniczych, którzy przeszli na emeryturę lub rentę pod rządami Układu Zbiorowego Pracy dla Przemysłu Węglowego z 1.02.1980 r. – sądy ustalają, czy do dnia 25.11.1995 r. pracodawca skutecznie wycofał się ze stosowania świadczeń deputatowych w odniesieniu do emerytów i rencistów. Jeżeli pracodawca tego nie uczynił – o uprawnieniach do deputatu i tym samym ekwiwalentu pieniężnego decyduje to, czy emeryt lub rencista był uprawniony do świadczenia deputatowego w dniu 25.11.1995 r.

Rozstrzygnięcia wynikające z jednolitego orzecznictwa Sądu Apelacyjnego w Katowicach i w Krakowie przedstawione zostały Wiceprezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Gospodarki, będącemu dysponentem środków budżetu państwa na wypłatę ekwiwalentów pieniężnych.

Minister Gospodarki - biorąc pod uwagę fakt, iż rozstrzygnięcia sądów są wynikiem korzystniejszej dla zainteresowanych wykładni przepisów ustawy - uznał, iż organy rentowe powinny jedynie realizować wyroki sądów wydane w sprawach konkretnych osób.

Za wykraczające poza regulacje ustawowe uznane zostało rozstrzygnięcie, w myśl którego uprawnienie do ekwiwalentu pieniężnego nabywa również osoba, której organ rentowy uwzględnił w podstawie wymiaru emerytury lub renty równowartość deputatu węglowego lub jego ekwiwalent - w tych sprawach podstawę do wypłaty ekwiwalentu pieniężnego stanowić powinien również wyrok sądowy.

Tym samym zgodnie ze stanowiskiem Ministra Gospodarki – organy rentowe nie mogą uwzględniać rozstrzygnięć wynikających z wyroków sądowych, zapadłych w indywidualnych sprawach, do załatwiania wniosków innych osób – nawet wówczas, gdy w sprawie występuje analogiczny stan faktyczny i prawny.

Wyjaśniam również, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest zobowiązany do zastosowania się do stanowiska Ministra Gospodarki odnośnie sposobu realizacji przepisów ustawy o ekwiwalentach pieniężnych, gdyż jest on dysponentem środków budżetu państwa przeznaczonych na wypłatę tych ekwiwalentów.

Uprzejmie przepraszam Pana Posła za opóźnienie w udzieleniu odpowiedzi na wystąpienie, spowodowane koniecznością uzyskania stanowiska Ministra Gospodarki w powyższej sprawie.

Z wyrazami szacunku
z up. Prezesa Zakładu
CZŁONEK ZARZĄDU
Łopauś
Elżbieta Łopacińska